St. 26 Poštnina plačana v gotovini (Conto corrente con la posta) ... v torek 31. januarja 1922 Posamezna številka 20 stotink Letnik XLVII

izhaja, izvzemši ponedeljek, vsak dan zjutraj. Uredništvo: ulica ... Asiškega št. 20, I. nadstropje. Dopisi naj se pošiljajo uredništvu. ... pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Izdajatelj in odgovorni urednik Štefan Godina. — Lastnik tiskarna Edinost. Tisk tiskarna Edinost. Naročnina znaša za mesec L 7. —, 3 mesece L 19.50, pol leta L 32. —, in celo leto L 60.— Za inozemstvo mesečno 4 lire več. — Telefon uredništva in uprava št. 11-57.

EDINOST

Posamezne številke v Trstu in okolici po 20 stotink. — Oglasi se računajo v širokosti ene kolone (72 *mm.*) — Oglasi trgovcev in obrtnikov *mm* po 40 cent. osmrtnice, in zahvale, poslanice in vabila po L 1· —, oglasi denarnih zavodov *mm* po L 2. — Mali oglasi po 20 st. beseda, najmanj pa L 2 — Oglasi naročnina in reklamacije se pošiljajo izključno upravi Edinosti, v Trstu, ulica sv. Frančiška Asiškega štev. 20, I. nadstropje. — Telefon uredništva in uprave 11-57.

Pokolenje in zločinstvo

Ves čas, ko so se zasledovali storilci zločina v menjalnici Bolaffio, je šlo tržaško časopisje oblastvom z vso vnemo na roko. Na čelu je bil — to se razume — »Il Piccolo«.

»Piccolo« je vedno trdil, da pomaga iskati le resnico. Seveda — po svoje! Kaj drastično je te dni socialistični »Lavoratore« označil ta »Piccolov« lov na »resnico«. Danes je bila bela, jutri črna, pojutrišnjem se je prelevila iz beline v črnino. Danes je pisal tako, naslednjega dne pa drugače, ravno nasprotno! Na koncu te svoje karakteristiške »Piccolovega« pretveznega zasledovanja »resnice«, je vzkliknil »Lavoratore«: »Kaj, ko bi »Piccolo« enkrat prinesel tudi fotografijo — uboge gospe Resnice! — »Piccolo« je namreč dan za dnem prinašal fotografije, danes tega, jutri drugega zločinca, potem slike orožnikov, ki so baje zalotili Braica, in slike mobilnega oddelka policijskih agentov, ki so zasledovali zločince! To pa menda zato, da bi jih le-ti lažje spoznali in se jih izogibali!! Je pač to poseben način, po katerem gre ta list oblastvom na roko pri zasledovanju zločincev!

V enem pa je bil »Piccolo« železno dosleden: opisoval je stvari tako, da je bila **narodnost** v odvisnosti, oziroma v zvezi z zločinstvom. To pa le tedaj, ko je mogel trditi, da je zločinec po rojstvu slovanske narodnosti! Drugače ne, drugače je modro molčal o narodnosti. Tako je »Piccolo« trdil opetovano in ob vsaki priliki, da sta pretvezna glavna krivca Gherdol in Braico — slovenske narodnosti. Tozadevno je dotične besede stavil v usta celo kvestorju com. Perilliju in je tako dvakrat ponovil, da je Gherdol Slovan. Mi pa absolutno ne verujemo, da bi bil gospod kvestor ostentativno in s takim namenom izgovoril take besede. Je bilo pač le »Piccolovo« maslo, s katerim je belil svoj žurnalistični kruh. Istotako je »Piccolo« tudi glede Braica trdil, da je slovanskega pokolenja.

Mi nimamo ne časa ne volje za raizskovanja, da bi ugotovili, kaka kri teče po žilah zločincev. Verjetno je, da so slovanskega pokolenja. Verjetno zato, **ker je ta zemlja od pamtiveka po večini slovanska!** Kar pa obsojamo pri »Piccolu« in njegovih drugih tovariših je dejstvo, da priznavajo naš obstoj in slovenstvo te dežele le tedaj, ko gre za kak zločin! To mora delati na nerazsodne čitatelje vtis, **kakor da je svojstvo slovanske krvi že predispozicija za hudodelstvo!** V tem je peklenski namen »Piccola«! V tem je proračunjeno krvavo žaljenje našega naroda! Če pojde tako dalje, se utegne še oglasiti kak kazenski branitelj, ki bo slovansko rojstvo obtoženca označal kot olajševalno okolnost, češ, da ni odgovoren za storjeni čin, ker je slovanske krvi!!

Zakaj pa »Piccolo« ne izsleduje narodnosti policijskih agentov, katerih slike je prinesel? Pri zasledovanju zločincev se je n. pr. najbolj izkazal agent Šajin, o katerem smo prepričani, da je slovanskega pokolenja. Ravno tako tudi drugi agentje, ki jih je »Piccolo« celo v sliki slavil: Perko, Bitežnik, Petelin, Vekjet, Mozetič, Turus in Kramper. Ti možje so v večnem boju dobrega proti zlu vedno z vnemo in vso odločnostjo zastopali — dobro. Zakaj ni navedel »Piccolo«, da so slovanskega pokolenja? Ali se ne spominja več, kako je pokojna Avstrija — neblaženega spomina — v izvestnih listih in drugih publikacijah vedno ščuvala proti italijanskemu narodu?! Nemški listi in publikacije — Piccolovega kova — niso poznale italijanskih Dantejev, Cavourjev, Marconijev. Za njih so bili Italijani le »kacelmaherji«, ki znajo le svirati po gostilnah in zabadati od zadaj!

Dolgo let je trajalo to ostudno ščuvanje proti italijanskemu narodu. Kaj so dosegli nemški listi s svojim obrekovanjem italijanskega naroda? Nič! Predvsem pa gotovo niso nikogar prepričali, da so Italijani narod zločincev. Pošteno javno mnenje je ostalo pri svojem zmernem prepričanju, da se izrodki nahajajo v vsakem narodu, v italijanskem ravno tako kakor v slovanskem in v vsakem drugem. Na cedilu pa so ostali, kakor so tudi zaslužili, hinavski obrekovalci! Le z enim uspehom se lahko ponašajo, da imajo posnemovalce, ki sledijo zvesto njihovemu primeru. Tak posnemovalec rajnkih avstrijskih listov hoče biti »Piccolo« s svojo slepilno šminko, ki ji on pravi »ljubezen do resnice«. »Piccolo« je v tem pogledu podoben deklici, ki se je lepo našminkala po obrazu in nosi novo obleko in nov modern klobuk. Ima pa umazano perilo in stanuje v kakem podstrešju najrevnejšega dela mesta. Nekoliko časa igra vlogo visoke fine dame. Toda, svet ima oči in izpozna kmalu, kako je prav za prav z njo.

Ali ne misli »Piccolo« nič na to, da more nekega dne izginiti pred očmi sveta — njegova šminka — pravičnosti do Slovanov in njegove »ljubezni do resnice«? Pokazal bi se obraz, ki res bi ne bil posebno prikupljiv. Moglo bi se zgoditi, da bi svet začel izsledovati pokolenje — njegovih gospodarjev!! S tem pa nočemo — pri Bogu ne! — namigavati na zločine po vzoru onega v menjalnici Bolaffia. Je namreč tudi mnogo drugih grehov na tem grdem svetu!

Jugoslavija

Razprava v narodni skupščini o podaljšanju trgovinske pogodbe z Avstrijo. — Seja nesklepčna

BELGRAD, 29. Na včerajšnji seji narodne skupščine se je razpravljalo o poročilu odseka za trgovinske pogodbe o trgovinski pogodbi z Nemško Avstrijo. Po govorih raznih poslancev je predsednik stavil poročilo odseka na glasovanje, toda ugotovilo se je, da seja ni sklepčna. Predsednik skupščine je žigosal postopanje nekaterih narodnih poslancev, ki po cele mesece ne prihajajo v skupščino. Izjavil je, da bo vsem takim poslancem enostavno odvzel dnevnice. Na vprašanje, ali bo to storil tudi glede ministrov, ki ne prihajajo k sejam, je predsednik odgovoril med burnim odobravanjem zbornice, da bo odvzel dnevnice tudi ministrom. Ta predsednikov odgovor je povzročil tako burno odobravanje zaradi tega, ker je mankalo na tej seji nič manj kot pet ministrov, in sicer Pašić, Stanić, Ninčić in končno dr. Žerjav in Karahmedović, ki pa sta bolna.

Vest o nastopu jugoslovenskega in romunskega kralja proti grškemu kralju Konstantinu neresnična.

BELGRAD, 29. Uradno poročilo pravi: Romunski listi posnemajo vest, objavljeno v nekem francoskem listu in ki pravi, da sta kralj Aleksander in kralj Ferdinand prosila grškega prestolonaslednika, naj prepriča kralja Konstantina o nujnosti njegovega odstopa in naj ga obenem opozori, da bi v nasprotnem slučaju Grčija ne mogla pristopiti k jugoslovensko-romunski zvezi. Ta tendenciozna in napačna vest se mora odločno zanikati.

Grška javnost proti izpraznitvi Male azije.

ATENE, 29. V članku o vesteh o morebitni izpraznitvi Male Azije pravi «Athinai»: V grčiji ne bo nobene vlade, ki bi kaj takega dovolila. Tudi če bi prišla na krmilo taka vlada, bi narod vendar nadaljeval boj. Narod se je boril in je zmagal, tudi ko helenstvo še ni bilo ustvarjeno in ko je bila Turčija zelo močna. Neodrešeni Heleni in grška vojska v Mali Aziji se bodo borili.

Tudi drugi listi pišejo v tem zmislu.

Svečana proslava praznika Sv. Save v Srbiji

BELGRAD, 29. Praznik Sv. Save je bil proslavljen na najsvečanejši način po celi Srbiji. Posebno sijajna je bila proslava, ki se je vršila na belgrajski univerzi in katere so se udeležili kralj, ministrski predsednik Pašić, minister prosvete Pribičević, predsednik narodne skupščine, dr. Iv. Ribar, narodni poslanci, diplomatski zbor itd. Ob vstopu kralja Aleksandra je zapelo akademsko društvo »Obilić« pesem »Srb, Hrvat in Slovenec«.

Ko je bila svetosavska svečanost na univerzi končana, so bili povabljeni v dvor na obed prosvetni minister Svetozar Pribičević, rektor in dekani belgrajske univerze ter štirje slušatelji univerze, ki so dobili nagrade za svoje spise o svetosavski temi. Kralj se je dolgo časa razgovarjal z dijaki, posebno ga je veselilo, ko je med dijaki našel tudi enega, ki se je boril v Makedoniji.

Med obdarjenimi dijaki je tudi Slovenec Stanko Maleš.

Rekvijem za umrlim papežem

BELGRAD, 29. Včeraj dopoldne se je vršila v Belgradu v katoliški cerkvi svečana spominska svečanost po pokojnem papežu Benediktom XV. Svečani rekvijem je pel zagrebški nadškof dr. Bauer s številno asistenco katoliškega duhovništva. Cerkvenim obredom je prisostvoval kralj Aleksander, vsi ministri z g. Pašićem na čelu, diplomatski zbor, predsednik skupščine ter mnogo častnikov in meščanov. Kralja, ki je prišel s svojim vojaškim spremstvom je sprejel pri vhodu v cerkev papeški nuncij mons. Cherubini.

Po končanem rekvijemu je nuncij msgr. Cherubini sprejel v svoji vili belgradskega novinarja, kateremu se je zelo obširno izrazil o odnošajih med Vatikanom in jgsl. državo. Med drugim je msgr. Cherubini izjavil: »Sveta stolica in kraljevina SHS sta od početka v najboljšem medsebojnem razmerju. Sveto stolico je posebno razveselila prijetna pažnja vseh merodajnih vladnih zastopnikov povodom smrti papeža Benedikta XV. Velika škoda je, da leta 1913. med Vatikanom in tedanjo Srbijo sklenjeni konkordat ne more obsegati vseh delov države, razširjene l. 1918. Dana je prvič možnost, da se konkordat razširi na vse pokrajine, ali da se sklene nov konkordat. To vprašanje sedaj proučujeta Vatikan in vlada. Sveta stolica simpatično opazuje razvoj ujedinjene domovine in razume vse težkoče, ki so neizogibne pri zgradbi prvih temeljev take države.

Sveta stolica je naklonjena Vaši državi. To pokaže v najkrajšem času povodom imenovanja novih škofov v Jugoslaviji. Glede novih škofij v Vojvodini je nuncij naglašal nujno potrebo njih ustanovitve. Kakor se je nuncij dalje izjavil, odpotuje v dveh ali treh tednih v Rim, da poroča o stališču katoliškega prebivalstva v Jugoslaviji.

Vest o kugi v Belgradu izmišljene

RIM, 30. Jugoslovensko poslaništvo v Rimu sporoča, da je vest o izbruhu kuge v Belgradu, Sofiji in Bukareštu neresnična. Res je, da so bile belgrajske srednje šole nekoliko dni zaprte, toda ne zaradi kuge, temveč zaradi nekoliko slučajev škarlatine. V Belgradu se ni ugotovil noben slučaj kuge.

Čehoslovaška

Izgredi v čehoslovaškem parlamentu. — Smrdljiva bomba

PRAGA, 30. Na zadnji seji jesenskega zasedanja čehoslovaške narodne skupščine se je vršila v znamenju nemško-komunistične obstrukcije. Pri razpravi o pokojninah za vojake so komunisti začeli tolči po klopeh, kričali so »doli predsednik Tomašek« in so metali papirnate krogle proti sedežu predsednika zbornice. Predsednik Tomašek in poročevalci o zakonskem načrtu so ostali popolnoma mirni in se niso dali oplašiti niti tedaj, ko so komunsti začeli peti »Rdečo zastavo« in so nato zapustili dvorano.

Zgledu komunistov so takoj sledili Nemci, ki so začeli kričati, čim so komunisti zapustili dvorano. Prišlo je tudi do spopada med nemškimi poslanci in poslanci vladne koalicije. Pri tej priliki je neki nemški poslanec vrgel stekleno bombo, ki je bila napolnjena z žveplenim hidratom, proti sedežu predsednika Tomaška. Bomba se je razbila, ne da bi bila koga ranila. Razprava o zakonskem načrtu se je kljub temu nadaljevala in se je tudi končala. Ko je bil zakon sprejet, je podal predsednik narodne skupščine izjavo, v kateri je naznanil, da se trije komunistični poslanci izključujejo od petih sej in da se bo uvedla stroga preiskava, da se dožene, kdo je vrgel bombo.

Dognalo se je, da je bombo vrgel poslanec dr. Bären, ki je dobro znan že od takrat, ko je razžalil čehoslovaške legionarje in jih imenoval roparje. S tem si je imenovani poslanec nakopal zaničevanje legionarjev, čeških in tudi nekaterih nemških poslancev.

Ko je bila seja prekinjena, se je začela preiskava, ki je ugotovila, da je bombo vrgel poslanec Bären, ki je član nemško-nacionalnega parlamentarnega kluba. Nato je predsednik Tomašek zopet otvoril sejo. Besedo je dobil načelnik nemškega parlamentarnega kluba poslanec Lodgmann in je rekel, da je poslanec Bären priznal. Vsled tega izraža nemški klub svoje obžalovanje in ogorčeno obsoja dejanje poslanca Bärena. Vsled svojega postopanja je bil poslanec Bären izključen iz stranke in iz kluba. Predsednik Tomašek je izjavil, da je poslanec Bären izključen tudi iz zbornice — in to je prvi slučaj v zgodovini čehoslovaškega parlamenta — in da bo izročen sodišču. In res je deželno sodišče v Pragi že odredilo, da se ima poslanec Bären aretirati.

Vsi čehoslovaški listi z zaničevanjem obsojajo dejanje poslanca Bärena. Posl. Bären je takoj odpotoval iz Prage in čez mejo, da bi ušel roki pravice. Tudi nemški listi obsojajo to dejanje in naglašajo, da se je poslanec Bären sam za vselej izključil iz političnega življenja in da bo moral odložiti svoj poslanski mandat.

O dogodku v zbornici pravi oficiozno glasilo »Prager Presse« med drugim: »Čin nesrečnega poslanca se mora smatrati le za herostratstvo posameznika, ker ga je nemška stranka hitro otresla s svoje suknje, vendar pa stoji dejstvo, tudi če predpostavimo, da se je onemu poslancu za hip zmešala pamet, da je dosedanja politika njegove stranke morala privesti do teh posledic.

Izjava dr. Lodgmana — zaključuje list — dokazuje, da je nemška stranka izprevidela, da bi volilci Bärenov mojstrski čin v najboljšem slučaju vzeli na znanje, zmajajoč z glavo. Zdi se celo, da se je nemška narodna stranka zbala, da bo izgubila tla pri svojih volilcih in zato je vrgla enega svojih najbolj eksponiranih ljudi brez odlašanja črez krov.

Rusija

Lenin se udeleži konference v Genovi?

VARŠAVA, 30. Vesti iz Moskve naznanjajo, da je sovjetski centralni izvršilni odbor sklenil poslati na konferenco v Genovi odposlanstvo, kateri bo predsedoval Lenin. Odposlanstvo bo imelo polnomoč, da podpiše morebitne dogovore. Člani delegacije so Čičerin, ki ima polno moč, da zastopa predsednika v slučaju, da se on ne more udeležiti del na konferenci, Krasin, Litvinov, Joffe, Vorovski in zastopniki Ukrajine Rakovski, Azerbeidžana Narimanov, Georgije Modivani, Armenije Bekzadijan, skrajnega vzhoda Janson, zastopnik kovinarskih zvez Šeljapnikov, zastopnik zidarske zveze Šapronov in glavni tajnik profesionalnih zvez Pudzutak.

Sklicanje ustavodajne skupščine v Vilni odgodeno na 4. februarja

VARŠAVA, 30. Sklicanje ustanodajne skupščine v Vilni je bilo odgodeno na 4. februarja.

Italija

Pogrebna svečanost v čast rajnkemu papežu

RIM, 30. Danes predpoldne ob 10 se je vršila v sikstinski kapeli pogrebna svečanost v proslavitev spomina Benedikta XV. Sredi kapele je bil postavljen mrtvaški oder, na katerem je bila tiara. Na vseh štirih plasteh so bili napisi, ki so omenjali delovanje rajnkega papeža, kateri je bil združil v Cerkvi v znamenju dobrodelnosti zastopstva vseh narodov. Okoli odra so gorele sveče. Častno službo so vršile plemenitaške straže. Svečanosti so prisostvovali vsi kardinali, ki se nahajajo v Rimu. Sedeli so v obojnih klopeh desno in levo od odra. Dalje so prisostvovali vsi diplomatski zastopniki pri Sv. Stolici, vojaški maltežianski red, rimski plemenitaši in patriciji ter sorodniki rajnkega papeža. Prisotna so bila tudi odposlanstva iz Genove, Pegli in Bologne. Mašo je bral kardinal De Lai.

Sožalje diplomatskega zbora zaradi papeževe smrti.

RIM, 29. Včeraj ob 11 je predložil diplomatski zbor, akreditiran pri Sv. Stolici uradno svoje sožalje zaradi papeževe smrti. Diplomate v uniformi je vpeljal cerimonjski prefekt mons. Respinghi. Španski poslanik je kot dekan diplomatskega zbora govoril tako-le:

«Presvitli in častiti cerkveni knezi! Kot dekan diplomatskega zbora, akreditiranega pri Sv. stolici, izražam sv. kolegiju z najglobljo žalostjo sožalje celega zbora zaradi nepopravljive izgube, ki je zadela z nepredvidevano smrtjo Njegove svetosti Benedikta XV. katoliško cerkev in z njo ves svet, za kar priča splošna žalost. Diplomatski zastopniki pri Sv. stolici, ki so tukaj prisotni v večjem številu kot v kateri dobi zgodovine, čutijo to bol tem bolj, ker so imeli priložnost občudovati spoštljivo od blizu visoke moralne in intelektualne vrline Sv. očeta. Mi vsi žalujemo po njegovi pravičnosti in velikodušnosti, po dobroti njegovega apostolskega srca, po krščanski usmiljenosti, s katero je znal v viharnih časih svojega papeževanja blažiti na neverjeten in vzvišen način duševno in telesno trpljenje tisočev človeških bitij brez razlike plemena, narodnosti in vere. V tem tako žalostnem času pridružujemo molitvam sv. kolegija in brezštevilnih hvaležnih src še naše molitve za tega svetega služabnika vsemogočnega Boga, ki je šel v večnost, združivši s svojim zadnjim zdihljajem še zadnjo molitev za mir na svetu.»

Komornik sv. kolegija Gasparri je tako-le odgovoril:

«Gospoda poslaniki in načelniki odsekov! Po tako skrbnem zanimanju za vznemirjajoč potek tako nepričakovane bolezni Njegove svetosti Benedikta XV. se je hotel diplomatski zbor tudi pridružiti sv. kardinaskemu kolegiju v njegovem nezmernem žalovanju zaradi smrti velikega papeža. Splošno žalost vsega sveta čutijo še posebej oni, ki so zaradi svojega položaja mogli bolj od blizu občudovati blagodejno in apostolsko delo odličnega in častitega pokojnika. Evo zakaj so nas plemeniti izrazi sožalja, ki ste nam jih, gospoda poslaniki in načelniki odsekov, prišli izreči, tako globoko genili. Mi jih sprejemamo z največjo hvaležnostjo. Tolažijo nas v naši tako veliki žalosti, nudijo nam tudi tolažbo spričo važne naloge, ki jo ta nepričakovana smrt nalaga sv. kolegiju in katero se mi pripravljamo izvršiti po kanonskih določbah. Naj bi mogli s tako vzpodbudo in predvsem pa pomočjo luči, ki nam prihaja od zgoraj, čimprej dati cerkvi vrhovnega glavarja, ki bo vreden naslednik onega, katerega je svet pozdravljal kot dobrotnika človeštva, apostola usmiljenosti in papeža miru.»

Po diplomatskem zboru je sv. kolegij sprejel odposlanstvo maltskega reda.

Konferenca za vzhodno vprašanje odgodena

RIM, 30. Francoska vlada je poslala rimski in londonski vladi še-le včeraj spomenico, v kateri razlaga svoje stališče nasproti vzhodnemu vprašanju. Ta spomenica je odgovor na angleško spomenico, ki je bila že poslana v Rim in Pariz. Lord Curzon je vsled tega prosil, naj se sestanek treh zavezniških ministrov vnanjih stvari, določen za 1. februarja, odgodi za nekoliko dni. To odgoditev je smatral za primerno tudi italijanski minister vnanjih stvari markiz Della Torretta, da mora tudi on s svoje strani proučiti francoske predloge. Tako bodo prišli ministri na sestanek, poznavajoč različna stališča. Kakor znane, je markiz Della Torretta že sporočil v London svoje pripombe k angleški poslanici in je obvestil o tem tudi francosko vlado.

Nova župana v Bozenu in Meranu

BOZEN, 30. Novi občinski sveti mnogih občin na severnem Tirolskem so imeli že svojo prvo sejo. V Bozenu je bil zopet izvoljen za župana Perathener, a za podžupana Kristanell, oba liberalca, izvoljena z vsemi glasovi večinske liste, ki jo je zastopal »Deutscher Verband«. Socialistična manjšina se je vzdržala volitev. V Meranu je bil izvoljen za župana liberalec Maksimilijan Markart.

Francija

Vesti o incidentu s francoskim poslanikom v Washingtonu

LONDON, 30. Agencija »Reuter« javlja iz Londona: V beli hiši in v državnem uradu se formalno in kategorično zanika vest o domnevnem incidentu s francoskim poslanikom Jusserdandom, ki da ni bil sprejet od Hartinga in Hughesa. Gospod Jusserand je bil sprejet vsakikrat, ko je izrazil tozadevno željo. Tudi v francoskem poslaništva izjavljajo, da je ta smešna vest brez vsake podlage.

PARIZ, 30. Ministrstvo za zunanje zadeve ni prejelo nikakega obvestila o incidentu med predsednikom Hardingom in francoskim poslanikom Jusserandom, ki da ga Harding ni hotel sprejeti. Ministrski predsednik Poincarè je brzojavil Jusserandu, naj mu sporoči, kaj se je pravzaprav pripetilo, kajti vest, ki jo je objavil angleški list »Morning Post«, se zdi neverjetna. Z ozirom na to vest piše »Temps«: Po znameniti brzojavki iz Emsa, ki je povzročila l. 1870. vojno med Francijo in Nemčijo, Francozi ne marajo verjeti vestem, ki pri-

vijo, da načelnik kake države ni hotel sprejeti poslanika kake druge države. Nezaupanje je tem bolj na mestu sedaj, kajti Jusserand ni nič poročal o tem incidentu.

Medtem je dobil tudi francoski minister vnanjih stvari od francoskega poslanika v Washingtonu sporočilo, ki potrjuje uradno zanikanje omenjenih vesti s strani Bele hiše. Vest o domnevnem incidentu je torej brez vsake podlage.

Nemška nota izročena odškodninski komisiji

PARIZ, 30. K besedilu nemške note je dodan tudi francoski prevod. Dve napovedani prilogi, in sicer seznam dogodkov in troškov, predvidenih v bilanci in poročilo o Rathenauovih izjavah pred vrhovnim svetom v Cannesu nista še bila izročeni. Prinesel jih bo jutri Trischer, predsednik komisije za vojne škode. Spisi, ki so bili sprejeti včeraj, in sicer načrt za finančne reforme, načrt za jamstva in plačilni program za l. 1922., kakor tudi obe prilogi so bili izročeni članom delegacij, ki so zastopane v odškodninski komisiji. Francoski, italijanski, angleški, japonski, ameriški in belgijski delegat se sestanejo danes, da izvršijo sklepe od 13. januarja.

Ameriški poslanik pri Poincarèju

PARIZ, 29. Jutri bo Poincarè sprejel poslanika Zedinjenih držav v Londonu gosp. Harveya. V amerikanskih krogih se zagotavlja, da bo imel pogovor posebno važnost spričo vpliva, ki bi ga mogel imeti na stališče obeh vlad nasproti konferenci v Genovi.

Francoski poslanik pri Vatikanu ostane na svojem mestu

PARIZ, 30. Agencija Havas javlja: Gospod Jonnart je sprejel mesto poslanika pri Vatikanu le pod pogojem, da bo ostal na tem mestu samo nekoliko časa, na kar bo mesto njega imenovan kak drugi diplomat. Jonnartov rok je potekel. Toda vsled smrti Benedikta XV. se je položaj spremenil in ministrski predsednik Poincarè je naprosil Jonnarta, naj ostane dalje na svojem mestu. Jonnart je ustregel želji ministrskega predsednika.

Anglija

Egiptovsko vprašanje. — General Allemby pozvan v London

LONDON, 30. Poročilo ministrstva vnanjih stvari naznanja, da je bil general Allemby, visoki angleški poverjenik v Egiptu, pozvan v London, da poroča o položaju v Egiptu, o pogajanjih z bivšimi egiptovskimi ministri in o bodoči tamkajšnji vladi. Poročilo pripominja: Vest, da namerava Anglija opustiti svoje dosedanje liberalno stališče nasproti Egiptovcem, je brez vsake podlage. Angleška vlada je pripravljena priznati Egipt kot suvereno državo, toda pod pogojem, da se Angliji dovoli prehod skozi Egipt v njene kolonije, da se Angliji da pravice do zaščite tujcev v Egiptu in da se Egipt zaščiti proti tujim vpadom. Ko bo sklenjen tozadevni dogovor z egiptovsko vlado, bo Anglija takoj sklicala in sankcionirala parlament.

Nemčija

Nemški ukrepi za izboljšanje finančnega stanja

BEROLIN, 30. Nemška nota, ki je bila včeraj izročena odškodninski komisiji, vsebuje reforme, s katerimi se nameravajo povečati dohodki, zmanjšati troški ter omejiti državni dolg in kroženje papirnatega denarja. Zakonski načrti, predloženi državnemu zboru, predvidevajo novo zvišanje direktnih davkov. Davki na kupčije so se zvišali od 1—2%, a davki na premog od 20—40%. Carinske pristojbine se bodo plačale odslej v zlatu. Užitninski davki so enaki indirektnim davkom v drugih državah. Med ukrepi proti emigraciji kapitalov in poizkusom odtegnitve odplačanju davkov je posebej važen ta, da so banke osvobojene od profesijonalne dolžnosti, da držijo tajne operacije svojih klijentov. Razen tega bo ukrenjeno, da bo davčno ravnateljstvo lahko nadzorovalo vrednostnice, vložene v banke, in že izseljene kapitale potom mednarodnih dogovorov. V primeri s predvojnimi pristojbinami so se sedanje pristojbine tako-le zvišale: za prevažanje oseb po železnicah 19-krat; za prevažanje blaga 32-krat; za pošto in brzojave 21-krat.

Amerika

Strašna nesreča v Washingtonu. — Streha največjega washingtonskega kinematografa se udrla pod težo snega in pokopala občinstvo pod sabo. — Nad 125 mrtvih

WASHINGTON, 30. Snoči se je zgodila v največjem washingtonskem kinematografu strašna nesreča. Sneg, ki zametava že nekoliko dni in je ustavil večji del prometa v mestu, se je nakopičil v taki množini na strehi knematografa »Knekerbocker«, da se je streha udrla in pokopala pod seboj občinstvo, ki je prisostvovalo v velikem številu predstavi. Doslej so izvlekli iz razvalin nad 125 mrličev in velikansko število ranjencev. Sodi se, da je bilo v kinematografu nad 500 ljudi. Med ranjenci je tudi tajnik italijanskega poslaništva. Na lice mesta so prišli takoj vojaki in ognjegasci, ki mrzlično delajo, da bi rešili, kar se še da.

Dnevne vesti

Italijanski občinski zakon raztegnjen na nove pokrajine. Agencija Stefani javlja: S posebnimi kr. odloki se je veljavnost italijanskega občinskega in pokrajinskega zakona raztegnila tudi na nove pokrajine. Ravno tako tudi veljavnost predpisov o prisegi županov in o županskem znaku. Dalje javlja omenjena agencija, da je bila izvolitev kom. Ivana Peterlanga za župana mesta Tridenta. Novi tržaški občinski zastop je sklican k seji za dan 4. februarja, da bo v smislu štatuta tržaškega mesta overil volitve.

Razpis učiteljskih mest. Okrajni šolski svet v Gradiški je razpisal natečaj za popolnitev 22 učiteljskih mest na slovenskih in italijanskih ljudskih šolah gradiščanskega okraja. Na slovenskih šolah so razpisana sledeča mesta: 1. **V Biljani:** mesto šolskega voditelja in mesto učiteljice, s stanovanjem za šolskega voditelja. 2. **V Kožbani:** mesto šolskega voditelja. — 3. **V Hruševlju:** mesto šolskega voditelja (s stanovanjem). — 4. **V Medani:** mesto šolskega voditelja (s stanovanjem) in mesto učiteljice. -- 5. **V Skrijevu** mesto šolskega voditelja (s stanovanjem).

Plača in pravice, ki so združene s temi mesti, so, kakor jih določajo deželni zakon za Goriško - Gradiščansko od 20. julija 1914 št. 24, okrožnica osrednjega urada za nove pokrajine od 8. januarja 1920 št. 118/05010 in okrožnice generalnega civilnega komisariata za Julijsko Krajino od 12. oktobra 1920. št. 3220/10345 in od 19. marca 1921 št. 3220/937.

Natečaja se lahko udeležijo samo učitelji iz Julijske Krajine, ki imajo predpisano diplomo sposobnosti, kakor jo zahtevajo zakoni in določila, ki so v veljavi. Prošnje tistih, ki so dovršili kako učiteljišče v starih pokrajinah a nimajo diplome o sposobnosti, ki jo izdajajo izpitne komisije v novih pokrajinah, se bodo upoštevale le tedaj, ako bi po natečaju ostalo kaj praznih mest. Tudi v tem slučaju bi se prosilci sprejeli le provizorično.

Prošnje je treba poslati kr. okrajnemu šolskemu svetu v Gradiški do 20. februarja t. l. Prošnjam naj se priložijo krstni list, domovnica, spričevalo o dobrem politično-moralnem vedenju, izpričevalo od kakega uradnega zdravnika o telesni sposobnosti, kvalifikacijski izkaz v dveh izvodih (samo za prosilce, ki učijo sedaj na kaki šoli drugih okrajev), in listine o študijih ter odloki o prejšnjih imenovanjih. Ako namerava kak učitelj delati obenem prošnjo za več mest, naj napravi za vsako mesto posebno ločeno prošnjo. Prošnje poročenih učiteljic se za sedaj ne bodo mogle upoštevati. Razume se, da se prosilci že s tem, da vložijo prošnjo, obvezujejo, da se stalno preselijo v kraj, kamor bodo definitivno imenovani. Na prošnje, ki ne bodo imele vseh predpisanih prilog ali ki se vložijo po določenem roku, se okrajni šolski svet ne bo oziral.

Pečatenje obveznic avstro-ogrskega državnega dolga (za katere avstrijska republika ne jamči). Generalni civilni komisariat javlja: Da se zaščitijo interesi posestnikov predvojnih avstrijskih obveznic, je treba, da pozna italijanski likvidacijski urad (na Dunaju) vse tozadevne okoliščine, ki jih zahteva reparacijska komisija in ki so potrebne, da se omenjene vrednostnice ne bodo pečatile, tudi če se še vedno nahajajo v Avstriji. Vsi prizadeti pa niso še poslali likvidacijskemu uradu prepisa svojih protestov in mnogi so le naznanili, da so vložili protest. Vsled tega iz veliko protestov niso nikakor razvidne okoliščine, ki jih je treba poznati, za naznanjene okoliščine pa ni sploh nikakih dokazov. Vsled tega se pozivajo prizadeti, ki še niso označili v svojih protestih vsega, kar je potrebno za zaščito njihovih pravic, naj to čim prej naznanijo italijanskemu likvidacijskemu uradu na Dunaju (Stubenring 1). Prizadeti naj predvsem pošljejo omenjenemu uradu, ako še niso storili, prepis protesta in pa dokaze o tem, da so 1. italijanski državljani 2. da so posestniki obveznic, ki so obstojale že v oktobru l. 1918; 3. in zakaj se obveznice nahajajo na ozemlju sedanje Avstrije (t. j. ako so morali prizadeti zapustiti svoje bivališče, ali ako so morali obveznice zastaviti v jamstvo itd.) **Predvsem pa je važno, da se navedejo številke posameznih obveznic.** Dasi poteče rok za vlaganje protestov 31. t. m., bo morda italijanskemu uradu mogoče, da popravi položaj tistih, ki so vložili nepopolne proteste. To pa samo v slučaju, da se gradivo, ki še manjka, da omenjenemu uradu nemudoma na razpolago.

NAŠIM NAROČNIKOM. Vkljub mnogim opominom toliko v listu kolikor tudi potom dopisnic, je še mnogo takih naročnikov, ki niso poravnali zaostale naročnine. Vsled tega bo upravništvo prisiljeno črtati iz imenika naročnikov vse one, ki ne bodo poravnali do 15. februarja vso zaostalo naročnino.

Prosimo tedaj gg. naročnike, naj storijo svojo dolžnost, da ne bo pozneje nepotrebnih reklamacij.

Slovansko pokolenje je po mnenju ghadi druge narodnosti podedovan greh, je madež, ki se ne da izbrisati. Spremlja te od zibeli do groba. Če si slovanskega pokolenja, si sposoben za vsako grdo dejanje. Naše pokolenje naj bi bilo naše prokletstvo! Tako hrupijo nasprotni nam listi, a so pri tem naravnost neverjetno nepremišljeni. Ne pomislijo, koliko mož je bilo in je, ki so bili, oziroma so, slovanskega pokolenja in so igrali in igrajo veliko vlogo v — njihovem taboru!! Imeli so in imajo v svojem taboru Raskoviče, Krekiče, Kršiče, Smrkiniče, Božiče, Pogačnike, Suviče itd. — nepregledna vrsta jih je! Vsi ti so prišli na svet s prokletstvom slovankega pokolenja. Mari so vsi ti že po svojem rojstvu nagnjeni k zločinstvu?! Menda ne. Saj so to veliki in proslavljeni boritelji v laškem taboru. Seveda so izbrisali ta madež svojega rojstva s tem, da so se **izneverili svojem urojstvu!** En madež so izbrisali pred očmi naših nasprotnikov, ali po razumevanju vsega drugega sveta so si nakopali drugega — hudega, za katerega ni odpuščenja med našim značajnim narodom! Mi pa ostanemo nepremično zvesti svojemu pokolenju. In ravno zato gledamo v svet s ponosnim čelom, četudi s krvavečo dušo!

Dejstva jih bijejo po zobeh! Italijanski listi prepevajo zadnje dni kaj priljubljeno jim pesem: slovenski volilci da nočejo slediti več vodstvu in da zapuščajo slovensko «nacionalistično» zastavo. Seveda jim ne gre ta pesem prav od srca. Kako neki, ko pa jih bijejo dejstva po zobeh. Saj ni bil noben tabor — pri političnih in sedaj pri občinskih volitvah — tako zložen in kompakten (z malimi izjemami), kakor je bil ravno naš slovenski. Kjer ni bilo uspehov ni bilo to radi tega, ker so se volilci izneverili vodstvu, marveč zato, ker se je z nasiljem preprečilo, da mu niso mogli slediti, ali pa so jim sleparije zabranile vršitev volilne pravice. Dokumentarično in s stoterimi pričami moremo mi dokazati grda dejstva, ki bijejo po zobeh liste, ki lažejo, da naše ljudstvo zapušča narodno zastavo. Škoda da niso bili poročevalci laških listov v nedeljo v Borštu. Videli bi bili neopisno navdušenje našega ljudstva v severni Istri, ko je stopil v njegovo sredo naš narodni voditelj dr. Wilfan. Pozdravljali so ga kar najprisrčneje. Tu ni bilo nič umetnega, nič narejenega, ali izsiljenega: prihajalo je iz globin srca. Vzklikanje je zvenelo kakor slovesna prisega: smo in ostanemo zvesti svoji zastavi, ker ta zastava je — naša! To so dejstva, ki govorijo svoj veliki govor, ki kažejo jasno, da nasprotni listi opevajo le svoje — želje, ki pa nikakor niso... pobožne. Wilfan zahaja med narod in narod ga pozdravlja z vso svojo zvestobo. Poskusite le vi in čuli boste drugačno pesem.

Gospodarski položaj naših železnic. Naše železnice se bližajo polomu. Uradno poročilo o poslovnem letu 1919—1920 izkazuje **859 miljonov primanjkljaja!!** Med temi 33 miljonov vsled tatvin! Ti grozni številki objavlja «Piccolo». List torej, ki mu v tem slučaju že smemo verjeti. Upravitelji državnih železnic se sicer — pravi rečeni list — izgovarjajo, da so to posledice svetovne vojne, ker morajo radi vedno naraščajoče draginje vedno večati plače uslužbencem. «Piccolo» odgovarja, da bi to opravičevanje veljalo, če bi se vzporedno z višanjem plač ne višale tudi voznine za osebe in blago. Zadnji tarifi so že tako visoki, da utegnejo skrčiti ves promet. Tisti, ki so hoteli preživeti božične praznike pri svojih oddaljenih rodbinah, so videli z grenkobo, da je tisto malo vlakov, ki so še v prometu, na pol praznih, dočim so bili v prejšnjih letih, ko nismo imeli tako strašno velikih voznin, nabito polni. Treba je le imeti pred očmi tistih triintrideset miljonov, ki jih je morala železniška uprava plačati oškodovancem po tatvinah da imamo jasno idejo, kak križev pot morajo delati tisti nesrečneži, ki so prisiljeni pošiljati svoje blago po železnicah in kako propagando delajo Italiji v prilog tuje tvrdke, ki so bile okradene. Nekdaj se je mislilo, da prihaja do tatvine vsled nezadostnega nadzorstva, radi nezadostnega števila agentov. Sedaj pa se je število teh izdatno pomnožilo — od 147.387 na 216.075. Vendar se je vrednost ukradenega blaga povečala v nerazmerno večji meri. Mnogi so vzroki, ki so izzvali to žalostno stanje. Ali glavni je v pomanjkanju volje in v nesposobnosti velikega dela nameščencev, ki nimajo zadostnega smisla za važnost poverjene jim službe, katero smatrajo le kot ugodno sinekuro.

Vse to piše «Piccolo». Mi ne dostavljamo ničesar.

Iz tržaškega življenja

Gherdol Josip in Marijan Rasem sta kriva roparskega napada v Kopru. Bilo je 7. decembra l. l. proti večeru. Tedaj so planili v stanovanje Antonije in Josipa Sergassa v Kopru štirje oboroženi tolovaji in zahtevali, naj se jim izroči ves denar. Hišni poglavar je odklonil to zahtevo. To je pa enega izmed tolovajev tako razkačilo, da mu je zasadil nož v hrbet in ga parkrat udaril s samokresom po glavi. Nato so vsi štirje preiskali stanovanje in odnesli nekaj denarja. Po izvršenem napadu so pobegnili v črno noč.

Antonija Sergasova je naznanila šele včeraj roparski napad na tukajšnji policiji. Ženski so se pokazale na policiji slike nekaterih tolovajev. Ona je spoznala na slikah dva roparja, ki sta ranila njenega mož in jo oropala, in sicer da sta to Josip Gherdol in Marijan Rasem.

Tatovi v shrambi. Družina Giacomini, ki stanuje v ulici Campo S. Giacomo št. 22, ima v isti ulici št. 20 shrambo. V to shrambo so vdrli preteklo noč okoli 2. ure neznani tatovi in odnesli nekaj oblek, 570 lir v gotovini ter celo nekaj «toškank» in pol kilograma mesa, ki bi služilo družini naslednjega dne za kosilo. Družina trpi 3 tisoč lir škode.

Čevlji, «banknc» in ukradenih 500 lir. Kmet Fran Pohole in njegova žena Amalija iz Gabrij na Vipavskem št. 95 sta prišla včeraj zjutraj v naše mesto po opravkih. Okoli 3. ure popoldne sta se nahajala na Goldonijevem trgu. Tedaj je pristopil k njima priprosto oblečen neznanec in jima dejal:

— Hočete kupiti 6 parov čevljev? So prav poceni: moške vam prodam po 40 lir par, a ženske po 30 lir.

Zakonca, ki sta bila zadovoljna s to ponudbo, sta vprašala prodajalca, kje ima čevlje. Neznanec jima je odgovoril, naj mu sledita v bližnjo gostilno «Alle antiche due Colonne» v ulici Carducci. Ko so bili vsi trije v omenjeni gostilni, jima je dejal neznanec, naj ga počakata, češ da bo kmalu prinesel čevlje. Pet minut po neznančevem odhodu so stopili v gostilno trije mladeniči in začeli igrat «banknc». Mladeniči so zvabili Pohola, da je pristopil k igri. Kmet je začel igrati hazardno igro in izgubil na prvi mah 20 lir. Na mizi je imel 500 lirski bankovec. Igralci so ga ogledovali in ga končno izmaknili ter nato pobegnili. Brezdvomno je bil prodajalec čevljev z njimi v zvezi.

Za las je manjkalo, da ni zmrznil. Strasten vinski brat je zapustil v nedeljo pozno v noč neko šentjakobsko gostilno in jo nato mahnil po ulici Broletto tja do travnika pred plinarno. Na omenjenem travniku so mu opešale moči. Možakar ni premislil, da je nizka temperatura in zategadelj nevarna za življenje: legel je na vlažno zemljo in zaspal. Drugo jutro so ga našli nekateri delavci malone zmrznjenega. Moža so odpeljali v bolnišnico. Zdravniki so ugotovili, da je manjkalo možu le malo, da ni zmrznil. Nadalje so ugotovili, da je zastrupljen z alkoholom. Njegovo ime ni znano, ker se ni našla pri njem nikakršna listina, ki bi izkazalo iz nje njegovo ime. On pa tudi ni še pri zavesti, da bi povedal, kako se imenuje.

Slučaj blaznosti. Ni dolgo od tega, ko je začel glavni paznik v tržiški ladjedelnici Fran N., stanujoč pri Sv. Ivanu št. 216, dajati od sebe razne znake blaznosti. V nedeljo proti večeru ga je napadla — kakor se mu je to večkrat pripetilo, toda ne v tako veliki meri, kakor to pot — blaznost. Tedaj se je oborožil z debelo gorjačo, jo neprestano vihtel po zraku in grozil navzočim domačim s smrtjo. Bog si ga vedi, kako bi se končala vsa stvar, ko bi ne prihiteli v stanovanje orožniki iz bližnje orožniške postaje in razorožili nasilnega nesrečneža. Kmalu potem je prišel na lice mesta vitez Treves in dal odpeljati glavnega paznika v mestno bolnišnico, kjer so ga sprejeli v opazovalnico.

Ranjena kolesarja. V nedeljo je bil krasen dan in meščani so zapuščali v dolgih vrstah mesto, da se naužijejo v okolici čistega zraka. Tudi kolesarji so povlekli s podstrešja svoja kolesa in odleteli z njimi v daljno okolico, kjer jim ni tako zaustavljena pot kot v mestu. Tega športnega razvedrila sta se poslužila tudi Štefan Kogoj in Ivan Lozan. O obeh mora beležiti kronika: kolesarja sta namreč padla s kolesa in se nevarno ranila.

Prvi, in sicer Štefan Kogoj, je hotel obiskati s kolesom miramarski park. Toda, ko je prišel približno na sredo ceste med Barkovljami in Miramarjem, je zavozil z največjo naglico v zid. Pri tem se je kolo popolnoma pokvarilo, a nesrečni kolesar je obležal nezavesten v jarku z nekaterimi ranami in s pretresenimi možgani. Kolesar je bil odpeljan z avtomobilom rešilne postaje v mestno bolnišnico.

Ista usoda je doletela drugega kolesarja, in sicer Ivana Lazana. Tudi on je zavozil z največjo hitrostjo v neki zid. Z glavo je udaril v zid, na to se je zgrudil na tla in si zbil dva zoba. Tudi on si je pretresel možgane. Odpeljali so ga v bolnišnico.

Ognjegasce so imeli za norca. Družba navihancev je telefonirala v nedeljo popoldne na glavno postajo ognjegascev, češ da je izbruhnil silen požar v hiši št. 13 v ulici Chiozza. Ognjegasci so se podali nemudoma na lice mesta, toda o «silnem požaru» ni bilo ne duha ne sluha.

Majhen požar. V stanovanju Margarite Olivo v ulici XX Settembre št. 88 se je preobrnila pečica na petrolej. To je povzročilo, da je začel tleti pod. Tleči pod so pogasili ognjegasci.

Vesti z Goriškega

G. Cavicchi Mario, inšpektor stavbinske zadruge C. E. R. G., podružnice v Gorici se je na potovanju z avtomobilom med Kanalom in Kostanjevico tako nesrečno prekucnil, da je ostal na licu mesta mrtev. Vzrok nesreče je bila zmrzla cesta. Zavore niso nič pomagale ter se je avto zdrsnil in prevrnil čez cesto v 2 m globok obcestni jarek in pokril pod sabo vse potnike. Ostali sopotniki se imajo zahvaliti samo dejstvu, da so niskega stasa in so v praznimi sedežev avta našli dovolj prostora da so se izognili ogromni teži avtomobila, ki jih je pritisnila k tlom. Pokojni Cavicchi je bil precej visokega stasa in je vsled tega moral tako nesrečno podleči. Pokojnikovo truplo so prenesli v Gorico v hišo žalosti. Pogreb zemeljskih ostankov se je vršil v soboto na novem goriškem pokopališču na Mirenski cesti. Pogreba se je udeležilo veliko število pokojnikovih prijateljev in znancev iz vseh slojev in obeh narodnosti, kar jasno kaže kako visoko so znali čislati pokojnika, ki je bil velik strokovnjak, pošten delovoditelj in blag človek vsem, ki so se zatekali k njemu. Posebno naše delavstvo je znalo ceniti pokojnika, saj smo videli deputacije iz vseh delov Goriške, kjer dela stavbinska zadruga C. E. R. G.

Vesti iz Istre

Prireditev v Borštu. — Dr. Wilfan med narodom. Nedeljska prireditev v Borštu je uspela nad vse pričakovanje. Dvorana je bila nabito polna, a nad polovica došlih ljudi ni našlo prostora. Prišel je, povsem nepričakovano, tudi poslanec dr. Josip Wilfan, ki ga je občinstvo ob vstopu pozdravljalo s prisrčnimi živioklici.

Iz krepkih mladih grl je zadonela — v začetku sicer nekoliko negotovo — krepka slovenska pesem. Kako zavzeti so naši ljudje za lepo pesem, sta pričala globoka tišina, ki je vladala med petjem po vsi dvorani, in burno ploskanje ob koncu obeh pesmi. Na to je zastopnik društva «Slovenec» naprosil gosp. poslanca, naj na občo željo izpregovori par besed. Gosp. poslanec se je zahvalil za prisrčni sprejem ter je izrazil svojo radost, nad tem, da vidi staro in mlado zbrano na tej prireditvi, kar da priča o inteligentnosti in zanimanju našega ljudstva za vse, kar je lepega, in ker mu je dana prilika, da preživi ta današnji večer v sredi naroda in v tako prijetni družbi. Na to je izvajal, kako da moramo v temi, ki nas obdaja, **iskati luč!!** Ta luč je naša izobrazba. Svoj govor je poslanec zaključil z živio-klicem, ki je odmeval iz ust starih in mladih med navdušenim in burnim ploskanjem. Istotako burno je bilo vsklikanje poslancu v pozdrav ob njegovem odhodu.

Domači pevski zbor, deklamatorji in godba so častno rešili svojo nalogo. Poznalo se jim je sicer, da so začetniki, ali pokazali sta se tudi njihova vstrajnost in pridnost, ki jih gotovo dovedeta do še lepših uspehov. V tem ravno je razveseljiv znak, da imamo naraščaj, da na starih podlagah klije novo življenje!

Na splošno je treba pripomniti: začetek naj bo bolj točen presledki med točkami krajši! Treba je bolje poskrbeti za boljše zračenje dvorane. Borstjani! Vztrajajte na zapričeti poti! Je sicer naporna, ali vodi do uspehov! Izobražujte sebe in druge, da boste vredni boljše bodočnosti, da boste kazali vsekdar in povsod, da ste zavedni sinovi našega naroda: pravi zvesti sinovi sinjega Jadrana!

Iz Milj. Volitve so se vršile pri nas povsem mirno. Okoliške vasi so bile kratko pred volitvijo odcepljene od mesta v dve frakcij, ki ste imeli izvoliti sedem zastopnikov. Naši volilci so šli vsi na volišče. Priborili smo vseh 7 zastopnikov. So to samo narodni možje in trezni gospodarji. Tudi v mestu je bil izid za nas kolikor toliko ugoden. Občinski svet bo sestavljen tako-le: 7 naših, 8 popolarov, 4 komunisti in 11 pripadnikov «alleanze». Da ni miljskim blokovcem priskočila vlada na pomoč s tem, da je oddelila okoliške vasi, bi bili gotovo dosegli še drugačen uspeh. Tako pa je — «salata» poskrbela tudi za Milje.

Borzna poročila.

Tuja valuta na tržaškem trgu:

Trst, dne 30. januarja 1922.

ogrske kroke	—.3.25 3.40
avstrijsko-nemške krone	—.34.— —.38
češkoslovaške krone	43.25.— 44.—
dinarji	31.—.— 32.—
leji	17.25.— 18.—
marke	11.15.— 12.15
dolarji	22.— — 22.15
francoski franki	184.—.—184.50
švicarski franki	436.—.—440.—
angleški funti papirnati	94.75— 95.25
angleški funti, zlati	110.—.—112.—
napoleoni	88.— 88.75

Mali oglasi

se računajo po 20 stotink beseda. — Najmanjša pristojbina L 2'—. Debele črke 40 stotink beseda. — Najmanjša pristojbina L 4'—. Kdor išče službo, plača polovično ceno.

NOVE POSTELJE L 70.—, vzmeti 55.—, žimnice L 45.—, volnene L 90.—, Nočne omarice, umivalniki, chiffonniers, spalnice itd. po zmernih cenah v ul. Fonderia 3. 164

POROČNA SPALNICA, masivna, brestova, lepo delo, krasna psiha, se proda po ugodni ceni L 1850. Via Milano 4, I. 166

MIZAR izurjen v vsakem delu, išče službe v mestu ali na deželi. Sprejme tudi drugo delo. Potočnik, Opčine 193. 161

SLUŽKINJO, z dobrimi spričevali, zdrava, vešča kuhanja, išče mala družina. Hrana in plača dobra. Pendice Scorcola 353, dvorec Emilia. 162

POSOJILO 30.000 lir proti 12% obrestim na prvo vknjižbo se išče. Ponudbe pod «Varnost» na upravništvo. 163

POHIŠTVO za poročne sobe in lakirane kuhinje po zmernih cenah se prodajajo v ulici Chiozza 51, pritličje. 131

KONCESIJONIRAN strojnik za parni kotel in opekarniške stroje za okolico Gorice se išče. Ponudbe pod «Opekarna» na upravništvo. 141

KAMIONI v najboljšem stanju se prodajo 4 skupaj ali posamezno po L 10.000 vsak. Gorica, via IX Agosto 2. 143

SOFER-MEHANIK vešč slovenščine, italijanščine in nemščine išče službe v mestu ali na deželi. Naslov pri upravništvu. 152

PRIDNA SLUŽKINJA se takoj sprejme. Corso Garibaldi 17, II. desno. 165

V MARIBORU je na prodaj hiša v kateri je dobro idoča pekarna, 7 stanovanj, vrt in hlev. Pojasnila daje J. Mislej, Maribor, Koroška ulica 21. 155

BIOGLOBIN, najboljše krepilno sredstvo za slabokrvne ženske in otroke. Letošnje prvovrstno ribje olje se dobiva v lekarni v Il. Bistrici. 28

HIŠO z gostilno, trafiko in zemljiščem prodam po ugodni ceni. Ponudbe pod «Bodočnost 1922» na upravništvo «Edinosti». 42

STEKLENE ŠIPE vsake vrste in mere. Prodaja na debelo in drobno. Postrežba na dom. Cene zmerne. Piazza Oberdan št. 3 (Hotel Europa) telefon 44-23. 22

KOVINE in stare cunje kupujem po najvišjih cenah. Fonda, Scalinata 3, krojačnica. 68

KROJAČNICA Avgust Štular, ul. S. Francesco D'Assisi št. 34, III. nad. je edina dobroznana krojačnica v Trstu. 9

POZOR! Srebrne krone in zlato po najvišjih cenah plačuje edini grosist Belleli Vita, Via Madonnina 10, I. 16

KRONE srebrne in zlate, plačuje po najvišjih cenah Pertot, Via S. Francesco 15, II. 19

ZLATO in srebrne krone plačam več kot drugi kupci. Albert Povh, oref. Mazzini 46 (v bližini drvenega trga). 10

KUPUJEM dnevno cunje čiste, bele in barvane, morsko travo in žimo, kakor tudi volno vsake vrste ter plačujem po najvišjih cenah. Cohen, Solitario 1. 31

Dr. FERFOLJA in Dr. SEDMAK sprejemata svoje klijente sežanskega okraja vsako soboto pri gospodu Amfu v Sežani. 70

PRODAJALKA za trgovino mešanega blaga na deželi se sprejme takoj. Naslov pove upravništvo. 139

NOVE POSTELJE iz trdega lesa L 100, vzmeti 55.—, žimnice 40.—, umivalniki, nočne omarice, chiffoniers, spalne sobe od L 1900 dalje. Fonderia 12, I. desno. 25

Zadružna družba: „La Casa"

registr. zadr. z omej. por.

vabi na

izredni občni zbor

katerega sklicuje upravni svet na podlagi § 20 zadružnih pravil

v nedeljo, 12. februarja t. l., ob 10. uri predpoldne v občinski dvorani

s sledečim dnevnim redom:

1. Potrjenje zapisnika ustanovnega občnega zbora.
2. Sprememba zadružnih pravil.
3. Volitev.
4. Slučajnosti.

GORICA, 26. januarja 1922.

J. BOMBIG
predsednik.

(79)

Zastopstvo za Julijsko Krajino
Ermanno Morgenstein — Trst
Via Ugo Polonio 3 21

PREMOG

za peči in štedilnike po L 32 q, prosto na dom, plinove coke po L 40 q, drva po L 24 q.

Marsiljski strešniki. opeka

Za velike množine cene po dogovoru.

DANIELE PILLIN, Trst, Coroneo 25

ar **Telefon 1306.**

PODLISTEK

KAPITAN MARRYAT

Leteči Holandec

Roman (54)

Nekega jutra sta sedela na zeleni tratici in trgala cvetlice, ki sta jih spet brezbrižno metala krog sebe; pri tej priliki je porabila Amina tako težko pričakovano priložnost, da bi govorila s svojim možem o dosedaj še nedotaknjenem vprašanju.

«Filip,» je začela, «veruješ v sanje in ali se ti zdi mogoče, da se nam na ta način sporočajo nadnaravna razodetja?»

«Seveda,» je odvrnil Filip, «obilico dokazov nam daje sveto pismo.»

«Dobro torej, čemu pa ne potolažiš svojih pomislekov potom sanj?»

«Moja ljuba Amina, sanje pridejo same od sebe; mi jim ne moremo zapovedati, ali jih odgnati —»

«Mi jim lahko zapovedujemo, Filip. Le povej, če hočeš sanjati o tej stvari, ki ti tako na srcu leži, in sanjal boš.»

«Jaz?»

«Da, jaz imam moč, Filip, čeprav ti nisem o tem še ničesar govorila. To skrivnost mi je razodela moja mati. Ti veš, Filip, da nisem še nikoli izustila neresnice: če hočeš, boš lahko sanjal o tej stvari.»

«Toda čemu, Amina? Če imaš moč vdahniti mi sanje, si jo morala odnekod dobiti.»

«Seveda; so sredstva, o katerih še pojma nimaš, čeprav so v moji domovini zelo v rabi. Jaz imam čarodejno sredstvo, Filip, ki ne laže in ne vara.»

«Čarodejno sredstvo, Amina? Torej se baviš s črnim čaranjem, kajti take sile ne prihajajo iz nebes.»

«Ne poznam njihovega izvora, toda le toliko vem, da so v moji moči.»

«To so satanske sile, Amina.»

«Pa zakaj, Filip? Ali se ne morem sklicevati na mnenje naših duhovnikov, ki trdijo, da se satanova moč udejstvuje lahko le z božnjim dovoljenjem in se sme le na ta način? Imenuj mojo silo čarovnijo, ali kakor hočeš — ne bo se posrečilo, če je nebo ne dovoli. Tudi ne vem, zakaj naj bi sumila, da izvira iz zlih virov. V sanjah prikličemo znamenje, ki nam pokaže pravo pot.»

«Amina, res je, da so nam sanje včasih vodnice kot prorokom v starem zakonu; toda v ta namen uporabljati skrivnostne in grozne pripomočke ni nič drugega kot zvezati se s satanom.»

«Toda satan ne zmore ničesar brez višje moči, Filip. Tvoji sklepi so napačni. Vemo, da lahko z opazovanjem gotovih sredstev lahko prikličemo zaželjene sanje. To ravnanje nikakor ni napačno. Podobno je tudi naši veri. Ali ne pravijo, da bo otrok vse življenje nesrečen, če se ga ne poškropi z blagoslovljeno vodo?» — Filip je nekaj časa molčal.

«Bojim se, Amina,» je rekel slednjič bolj s pritajenim glasom, «da — —»

«Jaz se ničesar ne bojim, Filip, dokler je namen dober in plemenit,» je odvrnila Amina. «Uporaba gotovih sredstev me privede do cilja in v tem slučaju iščeva ravnoto: kako bi spoznala v tem dvomljivem položaju božjo voljo. Pa če jo nam odkrije tudi satan sam — kaj zato. Saj mi služi in me ne nadvlada.»

In Amini so oči žarko vzplamtele, ko je izrekla te drzne besede.

Dalje.

Potrti neizmerne žalosti naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem, da je naš ljubljenec

MILAN HROBAT

v nežni mladosti 14 mesecev, danes ob 1. uri popolunoči, po kratki bolezni zletel med zlate krilatce.

Pogreb se bo vršil v torek, 31. t. m., ob 3. uri pop., iz hiše žalosti v Sežani št. 193, na domače pokopališče.

SEŽANA, 30. januarja 1922.

Družini HROBAT-ZLOBEC.

78